Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ACHTSTE JAARGANG
8-1-53

KUIFJE

Nr 1

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

TIJL, NELE en LAMME IN GEVAAR?

Onze helden verkeren meermaals in hachelijke situaties in Noord Amerika, bij de avontuurlijke stichting van de stad Nieuw Amsterdam, die tot het hedendaagse New York zou uitgroeien.

IN DIT NUMMER, EEN NIEUW TEKENVERHAAL VAN WILLY VANDERSTEEN

FORT ORANJE

Een prachtkerel!

ENKELE dagen geleden kreeg ik een briefje dat luidt als volgt :

« M'n beste Kuifje,

» Sinds twee jaar betaal ik een abonnement voor enkele jongens van het Sint-Vincentius a Paulo werk. Dit jaar laten mijn middelen het jammer genoeg niet meer toe. Ik zal het abonnement niet kunnen vernieuwen. Maar de arme jongens zullen niettemin « Kuifje » nog kunnen lezen, want een van je trouwe lezers heeft zijn volledige verzameling afgestaan en de belofte gedaan zijn nummer iedere week door te geven aan die minder begoeden. Is dat niet fijn van die kerel ? Ik heb af en toe ook je hoofdartikelen gelezen en gezien dat je soms een klein feitje tot voorbeeld stelt van je lezers. Misschien is dit offertje van die jongen wel het vermelden waard, want hij houdt meer van zijn verzameling dan van zijn prachtige electrische trein. »

Inderdaad, dit feitje is het vermelden waard, omdat de meeste jongens denken dat goed doen steeds bestaat in het stellen van ongewone daden die de dagbladen in kleuren en geuren vermelden. Neen, goed zijn is doorgaans veel bescheidener. Het komt er op wat minder aan zichzelf en wat meer aan de anderen te denken en iets te geven waar men werkelijk van houdt.

Kuifje

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen :	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Abonnement 3 maanden ...	70.— frs.	80.— frs.
Abonnement 6 maanden ...	135.— frs.	155.— frs.
Abonnement één jaar ...	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

Deze Kuifje's pop is een van de creaties van de leerlingen van de Marius Renardschool van Anderlecht. Mooi niet ?

ONZE BRIEVENBUS

P.J., Boossestraat, 13, Mol zou willen corresponderen met een jongen van 15 jaar, liefst uit Oost- of West Vlaanderen. Men schrijve hem rechtstreeks.

Theo Burger, Bereberisstraat, 95, Den Haag (Holland) wenst te corresponderen met een Kuifje's lezer uit het Brusselse, van ongeveer 13 jaar oud. (Theo's voorkeur inzake sport gaat naar rugby en jiu-jitsu.) Men schrijve hem eveneens rechtstreeks.

Jan Thiebaut, Heverlee. — Hartelijk proficiat, Jan ! Wanneer krijg ik het eerste verslag van de clubactiviteit ? Ik hoop dat je je mannen goed zult kunnen leiden en dat de leden van de Heverlese Kuifje's club onder je leiding veel plezier zullen beleven.

Mej. Gemma Drouillon, Colonie O.N.E., Fondation Montefoire, Esneux (Liège) zou willen corresponderen met een meisje. Gemma verzamelt postzegels, bij voorkeur Hollandse. Men schrijve haar eveneens rechtstreeks.

Willy Cornette, Vilvoorde. — Ik heb je plan goed ontvangen. Heb je zelf een cinema volgens dat model gebouwd, Willy ? En gaat het goed ? Laat me het eens weten. Ik ben er erg benieuwd naar ! Hartelijk !

Marc Vyncke, Gent. — Ik heb je kort briefje goed ontvangen. Je had inderdaad juist geraden. Met mijn beste groeten.

Josée Longerstaey, Zoersel. — Hoe stel je het Josée ? Heb je reeds vele briefjes geschreven op je nieuw papier ? Met mijn beste groeten.

Georges De Turck, Tielt. — We hebben jammer genoeg niet meer Sinterklazen kunnen publiceren, hoe graag ik dat ook zou gedaan hebben. Bij een volgende prijsvraag zul je wel meer geluk hebben. Vergeet het oude Vlaamse spreekwoord niet : « De aanhouder wint ! » Vergeet me je nieuw adres niet te laten geworden ! Hartelijk.

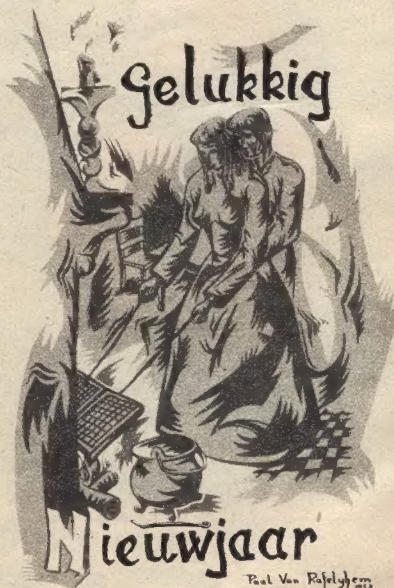

Deze Nieuwjaarstekening is het werk van onze lezer Paul van Rafelghem van Brugge.

HOU JE VAN JE VOORNAAM?

Dat was nu weer eens een interessante vraag ! Onder de deelnemers komen veel onbekende namen en adressen voor, wat wel bewijst dat heel wat jongens en meisjes naar hun pen gegrepen hebben om hun opinie over hun voornaam te kennen te geven. De meerderheid van de deelnemers zijn tevreden met hun naam. Ik heb een klein statistiekje gemaakt van de meest voorkomende voornamen van de deelnemers. Ziehier de uitslag : Willy, Frans, Karel, Paul en Roeland komen het meest voor. De namen die de voorkeur hebben van de jongens en meisjes die eventueel zouden willen veranderen zijn : Dirk, Guido, Roeland, Karel, Erik en Mark. En bij de meisjes : Elsje, Griet, Gerda en Godelieve. Hier volgen dan enkele antwoorden :

IK HEET FREDDY

Of ik nu van mijn voornaam houd ? Ja, ik mag niet zeggen dat hij lelijk is, maar schoon vind ik hem ook niet. Liefst zou ik een echte Vlaamse voornaam hebben zoals Mark, Dirk, enz., maar als je in je wieg ligt kun je toch nog niets zeggen, hé ! (Freddy Rottiers, Brugge : Abonnement 3 maanden.)

MIJN VOORNAAM LUIDT AUGUST

en ik vind het een prettige en aangename naam. Ik ben een vrolijke jongen en mijn naam bevestigt mijn plezante natuur. (Denk maar eens aan de Augusten uit het cirkus!) Je kunt wel denken dat mijn makkers wel eens lachten met mijn voornaam, maar daar bekommerde ik mij niet om en zo werden ze het dan ook moe. Thuis noemt men me altijd Guske. De klanten ook. (We houden een café.) Ik zou in geen geval een andere naam willen, hoor maar eens :

Guske, Guske klein,
't Ventje mag er zijn
Guske gaat altijd mee,
Omdat hij nooit is ontevree.

(August van Looy, Ledeberg : Kuifje's pet.)

MIJN VOORNAAM IS SIEGFRIED

en ik hou er van. Het is een grote figuur uit de Germaanse legenden. De naam van Siegfried doet steeds denken aan moed, dapperheid en trouw. Siegfried is niet ontmoedigd en zet steeds de strijd voor het goede voort. Dat wil ik ook doen in mijn leven. Ik hoor ook gaarne de muziek van de opera *Siegfried*. (S. Hambrouck, Wemmel : Kuifje's pet.)

MIJN VOORNAAM LUIDT HARM

Ik hou van die naam, omdat het de naam is van mijn vader die tijdens de oorlog gestorven is. Ik zou geen andere voornaam willen hebben. (Harm Blondeau, Ophoven Sittard (Holland) : Kuifje's pet.)

CAROLUS MAGNUS !

zo heet ik, en ik hou van die naam. Je weet toch wie Carolus Magnus is ? Niemand minder dan Karel de Grote ! Ik had een standbeeld voor ik geboren werd ! (Karel Magnus wordt verzocht ons zo spoedig mogelijk zijn volledig adres te bezorgen : Doos schrijfpapier.)

MIJN VOORNAAM IS OLAF

Aardig, hé ! Maar ik hoor hem graag, want het is de naam van een Zweedse prins die voor zijn geloof gestorven is. Ik zou geen andere naam willen. (Olaf Leuridan, Antwerpen : Doos schrijfpapier.)

IK HEET ANNIE

en ik hou veel van die naam, omdat het verkleinwoord Anneke toch lief klinkt. (Annie Steyaert, Gent : Een boek.)

MIJN VOORNAAM IS WALTER

en ik hou er van. Ik ben er fier op, omdat ge hem kunt uitspreken in het Nederlands, Duits, Engels en Frans. Mijn voornaam verandert niet in al die talen. (Walter Wachtelaer, Sint-Agatha-Berchem : Een boek.)

IK HOU VEEL VAN MIJN NAAM

en vind hem heel mooi. Het is een echte Vlaamse naam, hoor ! Hilda. Indien ik zelf mijn eigen naam had mogen kiezen, zou ik misschien de voorkeur aan Godelieve of Gerda gegeven hebben, maar nu het eenmaal Hilda is, ben ik er niet boos om. (Hilda Verwacht, Grimbergen : Een boek.)

IK HOU NIET VAN MIJN VOORNAAM

en weet u waarom ? Omdat de naam Oscar zo weinig voorkomt en een beetje verouderd klinkt. (Oscar van Winckelen, Brugge : Een boek.)

IK HEET LUC

en wil mijn naam met geen andere verwisselen, omdat iedereen die me voor de eerste maal naar mijn naam vraagt, er seffens bijvoegt : « Ha, gij hebt een grote patroonheilige, de H. Lucas. » Ik heb gelezen dat de H. Lucas een geneesheer was en daar ik nogal dikwijls ziek ben, denk ik dan in stilte : « Kon ik lijk de H. Lucas dokter worden, dan zou ik mijn ziekte goed nagaan en zelf naar een geneesmiddel zoeken. (Luc de Cock, De Panne : Een boek.)

RUDY...

Ik heet Rudy. Dat klinkt nogal mooi, hé, maar toch zo vreemd. Rudolf of Dolf zult u zeggen, maar u weet toch ook dat al wat Dolf klinkt, veroordeeld is sedert Hitler ! Daarom wenste ik Guido te heten, zoals onze grote Vlaamse dichter. (Rudy Jansegers, Brugge : Een boek.)

IK VIND ANTOON EEN SCHONE NAAM

Onze meester zegt dat het « de » schoonste naam is, maar ja, hij heet ook Antoon ! In alle geval, mijn patroon is de H. Antonius van Padua en die telt nogal voor iets zou ik denken. Dus « Leve de Toontjes » ! (Antoon Velghe, Brugge : Een boek.)

IK HOUD VEEL VAN MIJN NAAM

omdat vele van mijn vriendjes mij Roosje of Rooske noemen en dan word ik steeds herinnerd aan een van de mooiste bloemen : de roos, die het zinnebeeld is van de liefde, het schoonste dat er op aarde bestaat : de liefde voor God, de liefde voor mijn ouders en de liefde voor alle mensen. (Rosa Debrae, Antwerpen : « Zien en Weten ».)

VIND JE LODE GEEN MOOIE NAAM ?

Het is een echt Vlaamse naam. Kort en bondig en niet verminkbaar zoals Jozef, waar men Jef van maakt. Hij is ook niet hoogdravend zoals b.v. Waldemar of Siegfried. Hij was de naam van vele beroemde mannen uit onze Vlaamse geschiedenis. Ik werd genoemd naar de H. Lodewijk en dat alleen is reeds een hele eer, ik zou voor niets ter wereld een andere naam willen. (Lode Claessens, Borgerhout : Een reeks « Zien en Weten ».)

MIJN VOORNAAM LUIDT FLORENT

en ik hou er niet veel van, omdat het geen Vlaamse naam is. Liever heette ik Godfried of Dirk, dat zijn riddernamen en een ridder wil ik worden. (Florent van Vlierberghe, Brugge : Een reeks « Zien en Weten ».)

IK HEET JACOBUS, MAAR IEDEREEN ZEGT JAAK

dat is veel korter en gemakkelijker ook. Het is ook geen Engels of Amerikaans, lijk het nu mode wordt. Waarom die Engelsen triangel ? Geef Vlaamse namen, dat zou ik alle « naamgevers » willen toeroepen ! (Jaak van Houte, Brugge : Een reeks « Zien en Weten ».)

IK ZOU NIET WILLEN RUILEN

Ik heet Roeland en in mijn oren klinkt hij voornaam. Ik hou er ook van, omdat hij niet op z'n Amerikaans klinkt zoals Lili, Riri, Titi, enz. Mijn naam is ook niet nieuwerwets, want men kende hem al ten tijde van Karel de Grote, aangezien zijn neef ook een Roeland was. Over één zaak heb ik spijt en dat is dat ik hem op geen enkele kalender kan vinden. (Roeland van den Daele, Sint-Jans-Molenbeek : Een reeks « Zien en Weten ».) — *Roeland, je patroonheilige is de heilige Rolandus de Medici, een Italiaanse kluizenaar die stierf in 1386. Naamfeest : 15 September.*

IK WIL MIJN NAAM BEHOUDEN

Ik had er vroeger nooit over nagedacht, maar Romain is naar mijn mening niet zo kwaad. Ik zou er geen andere willen, want het zou er dan een kunnen zijn gelijk Tommy en al die hutsepot zeg, amai ! (Romain Blommaert, Brugge : Omslag schrijfpapier.)

Dat niet iedereen aan Nederlandse voornamen de voorkeur geeft bewijst dit antwoord, dat gelukkig een uitzondering blijft :

MIJN VOORNAAM IS HUGO

een vreselijke naam, niet waar ? Het klinkt zo eentonig, ouderwets. Een naam moet pittig zijn, er moet dynamiet in steken en hij moet naar de laatste mode zijn. Namen als Freddy en Jim, zo cowboy-achtige namen, zouden me beter bevallen ! (Hugo Sterck, Lokeren : Omslag schrijfpapier.)

BRAVO, SCHAARBEEK !

De leerlingen van een school uit Schaarbeek die hun antwoorden gezamenlijk stuurden, krijgen een voetbal !

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN

WAT DOE JE 's ZONDAGS?

Vertel me in tien regels hoe en met wie je je zondag doorbrengt.

Je antwoord inzenden **vóór Dinsdag 13 Januari 1953**

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

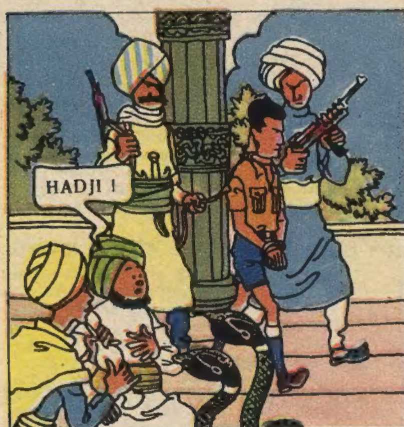

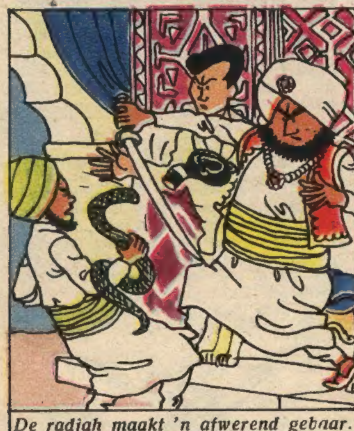
De radjah maakt 'n afwerend gebaar.

Maar de wachters komen toegelopen...

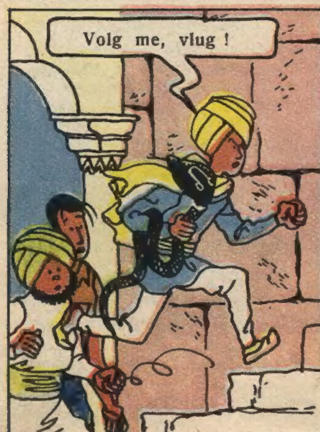

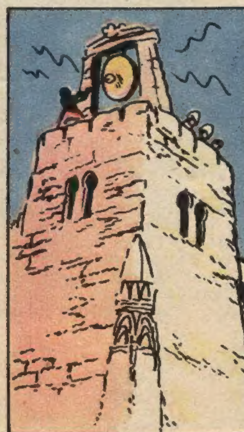

FORT ORANJE

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

IN 1608 VERTROK DE ENGELSMAN HUDSON MET EEN SCHIP VAN DE VERENIGDE OOST INDISCHE COMPAGNIE OM EEN KORTERE ZEEWEG NAAR CHINA TE ZOEKEN. HUDSON VAARDE TOT NOVA ZEMBLA, WIST DAT ER IN HET IJS NIETS TE ZOEKEN VIEL EN STEVENDE NAAR AMERIKA

HIJ LANDDE DAAR WAAR DE VERENIGDE STATEN EN CANADA THANS AAN ELKAAR GRENZEN. IN 1625 STICHTTEN DE HOLLANDERS OP DIE PLAATS NIEUW AMSTERDAM EN DREVEN ER MET DE INDIANEN HANDEL IN BEVERVELLEN. DEZE NEDERZETTING IS THANS DE REUZENSTAD NEW YORK

KLEINE SPORTKRONIEK

OEFEN MET EEN STIER

IEDER athleet oefent zich met de middelen die hem ter beschikking staan en zo goed hij kan. Er zijn bv. Amerikaanse roeiers die zich in de Winter oefenen in overdekte zwemkommen, waarin men een kunstmatige stroming verwekt. Bij gebrek aan een sparring-partner levert de bokskampioen een spannend partijtje tegen zijn schaduw en er zijn athleten die iedere dag naar hun werk lopen en al lopend weerkeren, omdat ze niet over een oefenterrein beschikken.

De Franse rugbyspeler Louis Grégoire is de vader van een nieuw systeem, dat heel wat sensatie verwekte. Grégoire stelde op zekere dag vast, dat hij niet meer zo fit was, en de tijd hem ontbrak zich naar een oefenterrein te begeven. Wat gedaan ? Gymnastiek ? Uitstekend, maar alles behalve boeiend ! Hij wandelde langs een weide en zag een stier staan.

— Dat is mijn oefenmeester ! riep Grégoire.

Hij speelde zijn vest uit en greep de stier bij de horens, in de letterlijke zin van het woord. Het werd een episch gevecht ! Grégoire wou de stier op de grond krijgen, maar deze voelde daar alles behalve lust toe... Het gevecht eindigde, toen beiden vermoeid en hijgend op de grond zaten...

De volgende dag keerde Grégoire terug naar de weide... en overwon de stier ! Sedertdien leveren die twee iedere dag een match. De stier is er moe van geworden, doch Louis Grégoire is onklopbaar op het veld.

— Die stoot als een stier, zeggen zijn tegenstanders, en met reden !

RECORDS DIE NIETS BEWIJZEN

STORTCHIENKO, een Russisch parachutist, heeft het wereldrecord vrije valschermsprong verbeterd met een sprong van negen kilometer.

Records van die aard leven niet lang. Zetten we hier de physische weerstandskracht van de mens even op zij, dan hebben we slechts een vliegtuig nodig dat hoog genoeg kan stijgen, om dat record dadelijk te kloppen.

Misschien vernemen we over enkele tijd, dat een valschermspringer zich vijftien of twintig duizend meter liet vallen, alvorens zijn parachute te openen en dat zal dan niets meer bewijzen dan het huidig record van negen duizend meter...

Weet je, dat een parachutist die van een hoogte van 300 kilometer naar beneden zou komen, een snelheid van 1.800 kilometer per uur zou bereiken op het ogenblik dat hij nog 150 kilometer van de vaste grond zou zijn ? (Dat is sneller dan het snelste, modernste straalvliegtuig.) Eens op 90 km. van de grond, wordt de val gestuit door de weerstand van de lucht. Op 60 kilometer zou de valschermspringer nog 1 kilometer per seconde doen tot op ongeveer 35 kilometer boven de grond. Nadien remt de weerstand van de lucht nog meer, en ten slotte zou hij neer komen (met open valscherm natuurlijk !) met een snelheid van 7 meter per seconde.

VLIEGENDE VOETBALSPELERS

ESPANOL, een voetbalclub van Barcelona, sleepte de ene zegepraal na de andere in de wacht en de toeschouwers hadden opgemerkt dat de spelers voor de tweede speelhelft veel frisser en moediger schenen dan voor de eerste. Hoe was dat mogelijk ?

Een raadsel !

Wel neen, zo geheimzinnig was het niet. De spelers van Barcelona ademden tijdens de pauze een flinke voorraad zuurstof in en waren daarna zo fit als een bliekje.

Dit systeem werd, indien we ons niet vergissen, voor het eerst gebruikt tijdens de Olympische Spelen van Amsterdam in 1928, door Japanse zwemmers. De Braziliaanse voetbalclubs maken regelmatig gebruik van het systeem en de Sporting Club van Portugal maakt er eveneens met succes gebruik van.

De dag is dus niet meer af, dat men op alle voetbalterreinen een installatie vindt, waar de spelers kracht en moed ingepompt kan worden. De karikaturisten zullen hier veel stof kunnen uitputten. Denk bv. maar aan de center-voor, die een te grote dosis geslikt heeft en nu lustig over het terrein zweeft of door zijn makkers met een touwtje moet vastgehouden worden gelijk een kermisballon.

De zuurstof of het « lachgas » dat de spelers inademen, maakt hen, indien ze er te veel van gebruiken, zo vrolijk dat ze schokken van het lachen. Stel je zo'n volledig ploeg voor ! Wanneer het publiek dan meelacht, en hoe zou het anders kunnen, wordt dat een gezellige boel !

Victoria presenteert

AVONTUUR IN DE FAR-WEST

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

David Balfour en Alan Brek zijn verplicht te vluchten daar men hen verdenkt van de moord op Colin Roy. Ze maken echter onderling ruzie...

Alan merkt dadelijk dat David niet met een zwaard kan omgaan.

(Wordt

Voor onze Technici !

Ziehier de plannen van de

STAAR-pick-up 3 V 52

★

LINKS :

Volledig plan van het prachtig toestel : (1) De arm met het kristal-element (17) met één safier voor langspeel- en één voor normale platen. De naald met beweegbare safier zorgt voor een schitterende weergave en waarborgt, door zijn lichte druk, geruisvrijheid en lange levensduur van je platen.

De automatische rem is zeer eenvoudig, doch uiterst nauwkeurig uitgevoerd en werkt feilloos.

★

RECHTS :

Gedetailleerd plan van de motor. Je merkt nu zelf duidelijk hoe ingewikkeld zo'n apparaat is. Voor een snel vertrek is er een krachtige motor nodig, deze motor is geluidloos en vergt geen onderhoud. Werkt met wisselstroom van 50 perioden en speelt op 110 en 220 volt. Al de onderdelen zijn tot op 1/1000 millimeter nauwkeurig !

Het is een realisatie waarop de W E R K H U I Z E N

STAAR

fier kunnen zijn.

5 DINGEN DIE JE NIET MAG VERGETEN:

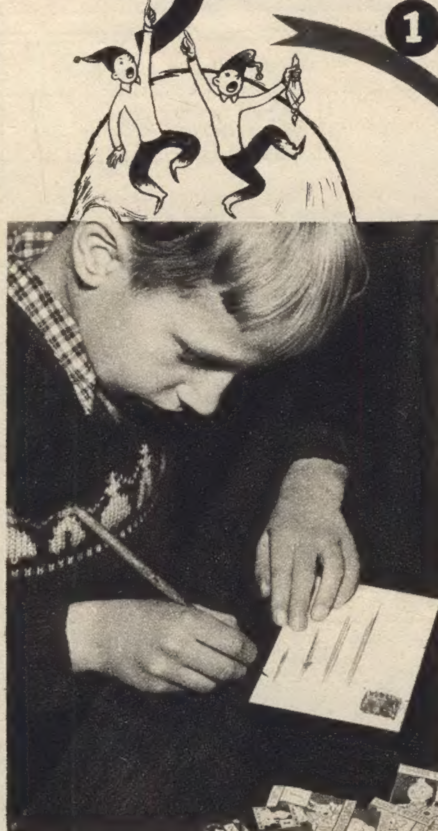

1. **Schrijf duidelijk welk geschenk je wenst !**
2. **Tel je bons !**
3. **Je volledig adres vermelden !**
4. **Maak een degelijk pakje !**
5. **Adres : Kuifje - Brussel Dienst T.**

DE KUIFJE'S BONS

GESCHENKENLIJST

	Punten
1. Chromo's « REINAERT DE VOS », vijf reeksen. **Per reeks**	60
2. Prentkaarten KUIFJE, vijf prachtige kleurprentkaarten. **Per reeks**	70
3. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen	80
4. KUIFJE's wimpel, drie kleuren ...	100
5. KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN en WETEN », reeksen van zes prachtige chromo's groot formaat. Vliegtuigen. Reeksen 1.2. Luchtschepen. Reeksen 1.2. Spoorwegen. Reeks 1. Marine. Reeks 1. **Per reeks**	125
6. Foto's « Koninklijke Prins », vijf reeksen van 10 foto's. **Per reeks**	200
7. KUIFJE's portefeuille	200
8. KUIFJE's portefeuille, gr. formaat	300
9. Bloc-notes KUIFJE	250
Bloc ter vervanging	50
10. KUIFJE's puzzle, in hout, standaard formaat, nieuw model ...	400
11. KUIFJE's puzzle, in hout, groot formaat, nieuw model	500
12. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen	500

Deze geschenken verkrijg je, dank zij de volgende firma's :

VICTORIA — PALMAFINA — TOSELLI — HEUDEBERT
MATERNE — PILSBERG — FRIMA — PROSMANS
HORTON — FRANCO-SUISSE — KUIFJE

TARTARIN AAN DE AZUREN KUST

Verhaal door
G. M. MARTENS
Geïllustreerd door A. PANIS

MARIO GAUDIN is de don Juan van Capitou, de dorpsplaats van Mandelieu bij Cannes, aan de Azuren Kust. Hij lacht altijd. Zijn moeder beweert dat hij lachend ter wereld is gekomen. « Toen lachte ik niet », voegt zij er knipogend aan toe...

Met die eeuwige lach heeft Mario al de schoonste meisjes langs zijn kant. Maar wint hij de meisjes met zijn lach, het wild van de Azuren Kust moet hij veroveren met andere middelen. Want Mario is ook een hartstochtelijke jager.

We komen hem tegen in een laan, omzoomd door mimosabomen. Hij is uitgerust als een leeuwenjager : zwaar repetitiegeweer, een gordel vol cartouchen en hoge laarzen. Drie lelijke half-verbasterde jachthonden volgen hem op de hielen... Als hij ons ziet lacht hij al zijn tanden bloot.

— Bonjour, Monsieur Martin... Alles in orde ? Ik ga ze uitmoorden.

We vragen aan Mario wat hij zoal gaat massacreren.

— Een konijn en enige merels... En ik ga naar nesten zoeken van sneppen.

Voor een flinke jonge man, uitgerust als leeuwenjager, betekent het niet veel. Als we hem zeggen dat het de moeite niet waard is één wild konijn te schieten en drie merels, antwoordt hij ons :

— Jamaar, er is slechts één konijn in gans Mandelieu.

En 't is waar. Het dorp telt nog geen drie duizend inwoners en meer dan honderd er van hebben een jachtvergunning. Dit kost enige franken voor een heel jaar... Ook is de kruidenier jager, en de metselaar, de postbediende en de hoeveknecht. En ze donderen en vuren er maar op los. Zo komt het dat alles uitgemoord wordt wat wild heet te zijn, en zelfs geen wild : mussen en vinken moeten er ook aan geloven. Hoger op, in het Estérelgebergte, zijn er nog wilde zwijnen en vele vossen, die nu en dan afdalen om de hoenderhokken te plunderen.

's Avonds zien we Mario terug met een gloeiend gezicht, gezeten in een bistro (herberg) van Capitou, en nog in het bezit van al zijn jagersattributen. Op een tafeltje ligt het geveld konijn, en een tiental mannen en vijf jonge meisjes luisteren naar het verhaal van Mario Tartarin : hoe hij het konijn heeft gevolgd en na veel wederwaardigheden heeft neergelegd. Heel het dorp weet en kent het grote wapenfeit : Mario Gaudin heeft het konijn geschoten.

De dag daarna, bij valavond, zien we schimmen in de wijngaard. We gaan er heen... Mario staat daar met nog zes andere jagers.

— Monsieur Martin, roept hij ons toe, ik heb een snep opgespoord en ze zal straks langs hier vliegen om te gaan drinken in de Siagne (rivier). Sssttt...

Een geweervuur zoals in een kleine oorlog. Ze schieten allemaal zoveel ze kunnen en in alle richtingen... Maar de snep is er doorheen gevlogen.

— Ik heb ze getoucheerd, zeggen ze allemaal en ze vertellen hoe raar de snep deed, toen ze hun geweer losten.

Wij vertellen dat we eens in Vlaanderen een klopjacht hebben bijgewoond, waar op één dag duizend achthonderd stukken wild werden neergelegd : hazen, patrijzen, fazanten, enz. De jagers zien ons aan met grote ogen.

— Monsieur Martin, zegt Mario vriendelijk lachend, gij zijt een Marius van een of ander Marseille uit het Noorden... Twee duizend achthonderd stuks, in één dag ?

Gewichtig doende gaan ze naar het dorp toe. Hun gestalten verdwijnen in de donkere avond. De heerlijke geur der mimosas brengt mij door de stilte de bewonderende stem van Mario :

— Drie duizend achthonderd stuks in één dag.

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Tijdens de jacht wordt de heer van Beersel door een hert omver geworpen. Het hert komt weer afgestormd...

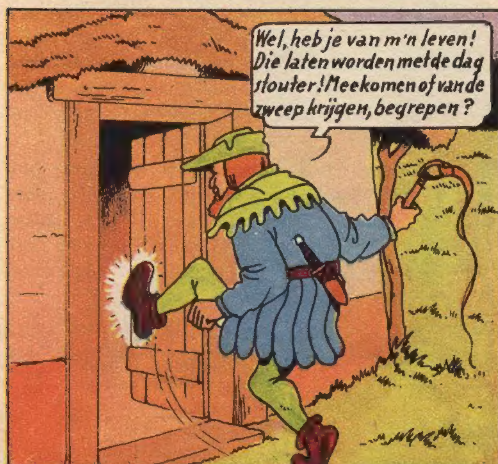

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en zijn vrienden vliegen met de speciale raket naar de maan. Nauwelijks is kapitein Haddock uit zijn hachelijke positie verlost of hij roept : « Kom kijken ! Reusachtige, rode rupsen ! »

(1) Zie Het Zwarte Goud!

(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

ROMAN VAN MARCEL D'ARTIGUES — ILLUSTRATIES VAN REF

Koen was getuige van de moord op de oude Stroom en zelf het slachtoffer van een aanslag. Hij werd gered door Texas Slim en naar de Old Fellows Ranch gebracht. Nabij de hoeve werd Tommy Henslow, een agent, neergekogeld door een van de saboteurs van de petroleuminstallaties. Alvorens te sterven gaf Henslow een belangrijke boodschap voor O'Morrigan...

ANDERE VERWIKKELINGEN

EEN eens te meer werd de grond van Texas omgeploegd, zoals dit in de loop van de tijden reeds herhaaldelijk gebeurde, door het paard van een cowboy die over zijn bronksaddle een dode kameraad meevoerde.

Weldra rustte Tommy Henslow in het bed van Texas Slim en werd hij bewaakt door jongens met glinsterende ogen en opeengeklemde tanden.

Intussen was Shorty Crook uit Whitebridge teruggekeerd en had hij bij z'n boss verslag uitgebracht. Luitenant O'Morrigan was zelf aan de telefoon geweest en had beloofd dat de inspecteurs Wickham en Huddleston Jeanne Herman zouden begeleiden, die Koen op de Old Fellows Ranch zou komen afhalen. Eer er twee uren verlopen waren, zouden ze ter plaatse zijn. De luitenant had verder beloofd, dat de inspecteurs een kijkje zouden gaan nemen in Bighorn's Hotel, vermits zowel de ontvoering van Koen als de moord op Stroom Arrowhead, volgens de inlichtingen van Texas Slim, in verband stonden met de drijverijen van de bende van dit hotel.

De inspecteurs kwamen met een goed uur vertraging toe wegens motordefect. Jeanne Hermantier hadden ze in Whitebridge achtergelaten, want, zo vertelden ze, de dame weigerde ook nog maar één stap verder te zetten in dat land van bandieten, waar het wemelde van brilslangen en de echte cowboys geen haar beter waren dan de valse! Koen hoorde hieraan onmiddellijk dat zijn hachelijk avontuur er niet toe bijgedragen had, het humeur van zijn tante te verbeteren! Texas Slim bracht de inspecteurs op de hoogte van de moord op Tommy Henslow, doch gaf niet de minste aanwijzing in verband met Ben Doerski, net zoals hij het Henslow had beloofd.

— Koen is drager van een boodschap bestemd voor luitenant O'Morrigan, voegde Texas Slim er aan toe.

Met gebalde vuisten wenste hij hen dan veel succes bij hun onderzoek in het Bighorn's Hotel.

— Indien jullie onderzoek daar niets oplevert, dank zij de geslepenheid van die Ralph Costello, verzeker ik jullie dat ik zelf, wettig of onwettig, zal ingrijpen. Aan het hoofd van m'n bende, bestorm ik dan dit bandietenhol en, geloof me vrij, het zal er stuiven!

Aan de uitdrukking op de gezichten van de cowboys en hun dreigend gegrom was het de inspecteurs wel duidelijk, dat deze jongens het niet alleen eens waren met hun chef, doch dat zij het bitter betreurden er niet dadelijk op los te kunnen gaan...

— Wees gerust, zei inspecteur Wickham, reeds lang hebben de luitenant, wij zelf en alle leden van de brigade, lust om die Ralph Costello op het droge te zetten. Wat jullie ons daar mededeelden in verband met de man met de verminkte hand en Plastic Jack heeft ons niet verwonderd. Jullie mogen op ons rekenen. Wij geven Koen veilig in de handen van zijn tante te Whitebridge en dan leggen wij Costello en zijn gezellen op de rooster. Ditmaal zullen ze niet ontsnappen!

Deze verzekering verzachtte het afscheid van Koen enigszins. Tot aan de draai van de weg zwaaiden ze hem met hun grote stetsons na.

Toen de jongen helemaal verdwenen was, sprong Texas Slim op zijn Buddy.

— Ik maak een ritje naar de kant van Lucky Fountain. Ik leg het commando in je handen, Old Bear Terry.

Texas Slim reed die richting uit op bede van Tommy Henslow en hij zou trachten de plannen van Ben Doerski te dwarsbomen. Aan de leiders van de petroleumexploitatie zou hij over die Ben niet reppen, dat was het werk van O'Morrigan, doch met veel omzichtigheid zou hij het misschien klaar spinnen een rijke buit in het net te halen, wat de politie reeds zo lang wenste. Texas Slim zou de leiders en de bewakers enkel waarschuwen en vragen de wachtposten te verdubbelen. Het overige zouden luitenant O'Morrigan en zijn helpers, intussen door Koen gewaarschuwd, wel voor elkaar brengen...

Maar wat was er intussen van Ben Doerski geworden? Na de moord op Henslow scheen hij wel van de aardbodem weggeveegd. Hij ook! Zowel de bandieten die aanslagen pleegden op petroleuminstallaties, als zij die Stroom neervelden en Koen bijna ombrachten, konden ongemerkt verdwijnen... Neen, daar was geen toverij of zwarte kunst mee gemoeid en alles zou eens opgehelderd worden... eens... als « De Wet het laatste woord zou spreken »...

Twee uur na het vertrek van de inspecteurs en Koen, stortte de meest onverwachte tornado op de Old Fellows Ranch neer : Een tornado gekleed in een grijs reispak stapte uit de « Canadienne » van de eerbiedwaardige Karl Thornstein Johanssen, boer van Whitebridge... Het was Jeanne Hermans, zoals iedereen raden kan. Het ongeluk wilde, dat de eerste inwoner van de ranch op wie ze stuitte Old Bear Terry was. Z'n gelijkenis met Stroom Arrowhead trof haar zoals ze Koen getroffen had. Koen was er week bij geworden. Bij tante Jeanne steeg de temperatuur daardoor nog meer naar het kookpunt

toe. Al de woede die ze koesterde tegenover die arme vermoorde cowboy, volgens haar het begin van al haar moeilijkheden, zou ze nu uitstorten over het hoofd van zijn dubbelganger...

— Nog zo'n oude, gevaarlijke kwibus die m'n arme, kleine Koen en mezelf in zulke nesten geholpen heeft ! Deze en nog duizend vriendelijkheden van dat soort werden kwistig uitgestrooid en al de cowboys waren stom van verbazing rond die Vesuvius komen staan...

Dat was ze dus ! Dat was die fameuze tante van Koen. De jongen had wel over haar « moeilijk » karakter gesproken, doch de werkelijkheid overtrof ver iedere verwachting... Ze stonden daar allemaal als aan de grond genageld, net als voorheen Stroom Arrowhead...

Tegen iedere verwachting verloor Old Bear Terry zijn koelbloedigheid niet.

— Jongens, riep hij met een schalkse glimlach en een sluwe tinteling in z'n kleine ogen, nu begrijpen jullie meteen wat Mr. Stuyvesant, de broer van deze eerbiedwaardige dame laatst overkomen is ! Hij deed een rit te paard, toen een van zijn knechten in volle galop kwam aandraven al roepend :

— Meester, meester, kom vlug naar huis ! Een panter is binnengedrongen in de kamer van juffrouw Jeanne. Meester, we moeten iets doen voor het te laat is...

Mr. Stuyvesant nam z'n geweer van de schouder en vroeg :

— Weet je zeker dat niemand het beest achtervolgde en dwong in de kamer van Jeanne te springen ?

— Dat weet ik heel zeker, baas, niemand joeg het dier op !

— Dus is die panter uit eigen, vrije wil in de kamer van Jeanne gesprongen ?

— Ja... maar... maar...

— Uitstekend, dan hoef ik me niet met de zaak te bemoeien, antwoordde Mr. Stuyvesant, terwijl hij het geweer weer op de schouder lei, als dat beest werkelijk uit vrije wil bij Jeanne binnenwipte, heb ik geen enkele reden om het tegen m'n zuster te verdedigen !

Ho, dat was een heel oude anecdote, maar Old Bear Terry had ze prachtig aangepast aan de omstandigheden alleen klonk die « panter » in de Vlaamse kuststreek een beetje vreemd... In ieder geval was het een enorm succes, heel het huis daverde van het lachen. Tante Jeanne alleen bewaarde haar ernstig gezicht :

— Ouwe idioot, indien je me niet dadelijk zegt waar Koen is, die de inspecteurs naar Whitebridge zouden brengen en waarop ik tevergeefs gewacht heb, krab ik je de ogen uit !

Het lachen verstierf op ieders lippen... De cowboys waren over het verschijnen van tante Jeanne zo verbaasd geweest, dat ze niet eens de tijd hadden gehad zich af te vragen « waarom » ze kwam, terwijl Koen toch reeds lang op de plaats van afspraak moest geweest zijn.

— Waar is Koen ? riep Jeanne Hermans nogmaals, en schudde Old Bear Terry's arm krachtdadig.

— Hij is vertrokken met de inspecteurs Wickham en Huddleston...

— Vertrokken, ja, maar niet aangekomen ! Tante Jeanne stampvoette woedend, ze was het wachten beu en kwam die heren uitleg vragen.

— Sedert Koen met zijn gezellen vertrokken is, hebben we geen nieuws meer van hem, antwoordde Old Bear Terry, die z'n zelfzekerheid stilaan verloor. Misschien hebben ze wagenpech gehad en zoeken ze u op dit ogenblik te Whitebridge.

— Pech ? Kan je niks beters vinden ? schreeuwde tante Jeanne en knelde de arm van Old Bear Terry nog vaster.

Dan zweeg ze plotseling en fronste de wenkbrauwen :

— Inspecteur Wickham was klein, gedrongen met een rood gezicht, niet waar ? Inspecteur Huddleston, mager, bleek met een litteken, blijkbaar van een schotwonde, links van de kin ?

Het was net of een regen van lood neerdaalde over de hoofden van de arme cowboys en ze verpletterde.

In de doodse stilte antwoordde Old Bear Terry, met vreemde, hese stem :

— De kerels die hier kwamen, toonden hun officieel herkenningsteken : medailles met een nummer, ze waren beiden groot en mager en hadden een matte tint. Geen van hen droeg een litteken over de kin...

— Dat dacht ik reeds, zei Jeanne Hermans, die bleek geworden was. Jullie hebben het begrepen, niet waar ? De lui die mij verlieten in Whitebridge en de kerels die Koen hier afhaalden waren niet dezelfde !

(Wordt voortgezet.)

Knutsel hoekje

MAAK ZELF EEN KRISTALPOST !

JE moet je nu eerst en vooral het bobijn, klos, inductie- of smoorspoel aanschaffen met 150 tot 200 windingen. Wanneer je die klos niet in gespecialiseerde winkels vindt, wat best mogelijk is, maak dan een tochtje over de Oude Markt. Indien je zulks verkiest, kun je natuurlijk het bobijn zelf winden op een gebakeliseerd kartonnen buisje met een goed geïsoleerde koperdraad van 2 tot 5/10 mm. diameter. De twee uiteinden van de draad moeten verbonden worden, dwz. samengevoegd aan andere onderdelen bij middel van stukjes koperdraad, zoals ik je dit schematisch zal aanduiden.

Deze inductiespoel zal je toelaten de grote zendstations van de middelbare golflengten, die niet te ver verwijderd zijn, te beluisteren, wanneer ze bij middel van een veranderlijke condensator geregeld is. Dit onderdeel kun je niet zelf bouwen, maar het is niet duur en men vindt de kleine condensators, zowel nieuw als tweedehands. Het zijn metaalplaten die de vorm hebben van een halve cirkel. De helft is vast (beweegt dus niet), de andere helft kan draaien bij midel van een commandogolflengte. Om de verbindingen te sluiten, zijn er twee klemmen aan bevestigd.

De detector is de ziel van de ontvangstpost. Het is een klein kristal dat uit loodsulfide bestaat en het uitzicht heeft van een kleine zwarte of grijze steen met schitterende loodvlekjes. Dit kristal is in een klein koperen doosje bevestigd, soms met schroeven, of is soms ook gelast. Een verbinding loopt in dit doosje uit. Op dit kristal nu komt een heel fijne koper- of zilverdraad rusten, gehecht aan een kleine hefboom die beweegbaar is en aan dewelke de tweede verbindingsdraad bevestigd wordt. De punt, zoeker ge-

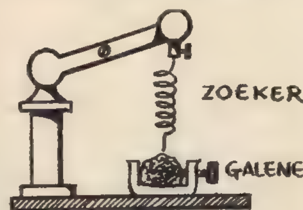

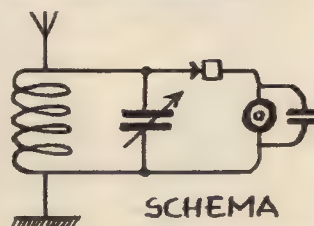

noemd, moet kunnen verplaatst worden, want daarmee kan men de gevoeligste plaats van het kristal vinden. Wanneer men deze gevonden heeft, blijft men er bij en wijzigt niets meer, zolang dit niet noodzakelijk is.

Eindelijk moet je nog een luisterapparaat hebben, of beter nog, twee luisterapparaten, die met een gummibaret verbonden zijn en helm genoemd wordt. Dit onderdeel koop je tweedehands. Opgelet ! Alvorens te kopen, moet je het luisterapparaat laten openen en nagaan of het nog degelijk magnetisch is, d.w.z. of de trilplaat werkelijk aangetrokken wordt door de bobijnen en daaraan als vastgekleefd blijft zitten. Op de rugzijde van het luisterapparaat moet de weerstand aangeduid zijn, je moet er een nemen van 500 tot 2.000, noch min, noch meer ! Vraag tevens aan de verkoper een kleine, vaste condensator van 2 tot 5/1.000 microfarad om het luisterapparaat te « shunteren ». Ik ga hier niet verder uitwijden over een condensator, het komt er voorlopig slechts op aan er ergens een te vinden

Het spreekt vanzelf dat je nu ook nog een koffertje moet vinden, b.v. een sigarenkist. Het deksel mag best in eboniet of bakeliet zijn, doch wanneer het hout heel droog is, gaat het daarmee ook. Boven op dit meubel plaats je nu de zelfinductiespoel, wanneer deze te groot is

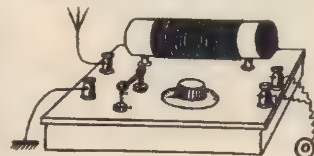

om binnen plaats te vinden, de kristaldetector, twee klemmen naast dewelke je aanduidt « L » (luchtstang) en « A » (aarde) of wanneer je hier de meest gebruikte uitdrukkingen wilt gebruiken : « A » (antenne), « T » (terre) en nog twee andere klemmetjes die samen door « Tel. » aangeduid worden (telefoon of luisterapparaat).

Is de zelfinductieklos klein genoeg, dan plaats je haar in het koffertje, daarbij zorg dragend dat ze de beweegbare condensator niet stoort, die alleszins in het kistje moet gezet worden. De as of spil van deze condensator moet door het bovenste deel van de koffer gaan en haar commandoknop moet boven op het deksel geplaatst worden. De kleine condensator staat onderaan. Vervolgens heb je een koperdraad van ongeveer 1 mm. dikte nodig (b.v. van een electrische schel) om de verbindingen te maken, zoals ze op het montageschema angeduid werden. Deze verbindingen moeten, ofwel sterk tussen twee schroeven gespannen worden, of beter nog, gelast worden. De twee verbindingsdraden mogen nooit samenkomen en moeten zo ver mogelijk van elkaar verwijderd blijven. De kleinste fout in de verbinding of een slecht contact beletten een goed resultaat.

Ziehier nu een middel om het apparaat goed te gebruiken. Je verbindt de luchtstang of antenne en het aardcontact en ook de draad van het luisterapparaat aan de voor hen voorziene klemmen. Dan moet je de zoeker, om het even waar, op het kristal plaatsen, terwijl je de knop van de condensator voorzichtig in beweging brengt. Doe deze proefneming wanneer een gewestelijke zender speelt. Wanneer je niets hoort, plaats dan de zoeker op een andere plek en beweeg de condensator opnieuw. Wanneer de ontvangstpost nu goed gebouwd is, moet je in één minuut tijd de gewestelijke zender ontdekken.

Ik wens je veel luistergenot !

T. Zonnebloem

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

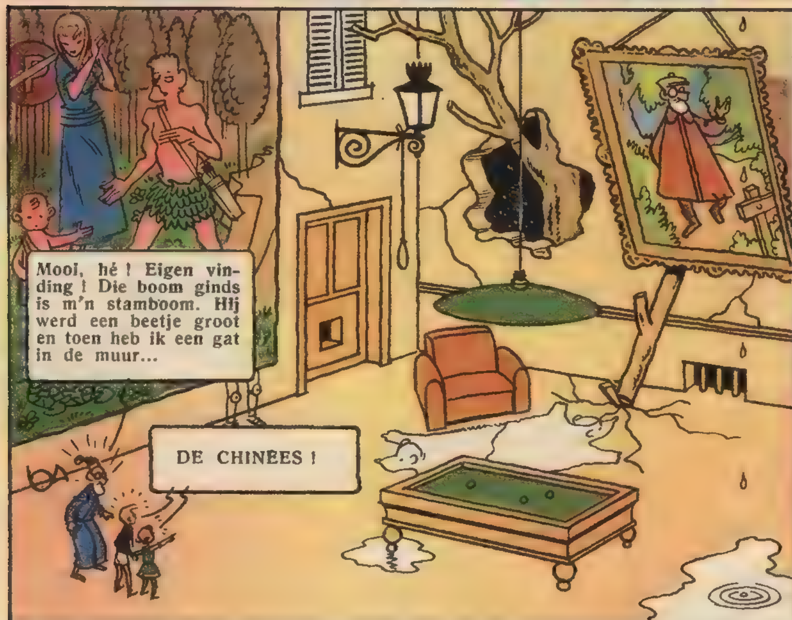

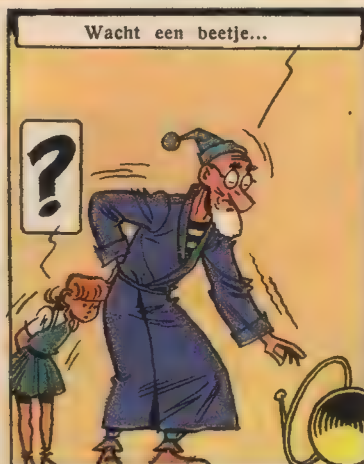

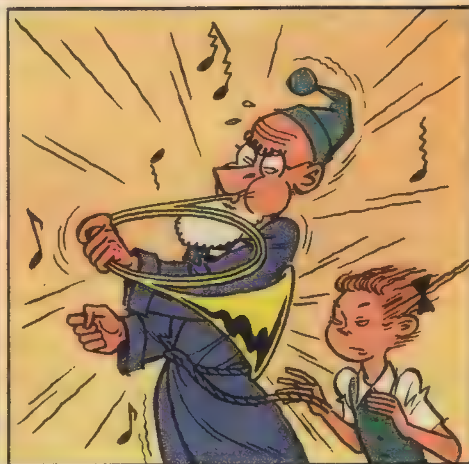

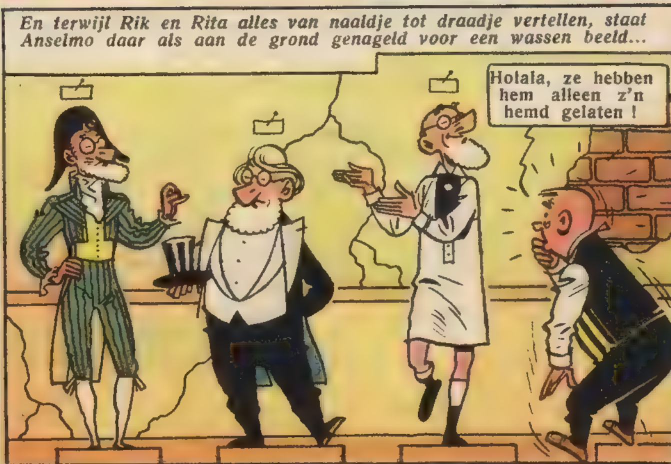

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De Kerel neemt afscheid van zijn vrouw en volgt de ridders, die, met graaf Karel aan het hoofd naar de burcht van Brugge trekken. Allen zijn zeer ontstemd door het voorval. Eén schijnt echter een heimelijk genoegen te hebben in het gebeurde. Het is Tancmar van Straeten, de hofraadsheer van de graaf.

(Wordt voortgezet.)

De Trouwe Paddy

De vader van Jackie sloeg de hond Paddy met een stuk hout in de nek en het arme dier viel neer. Jackie gaat z'n trouwe vriend naar het hospitaal brengen...

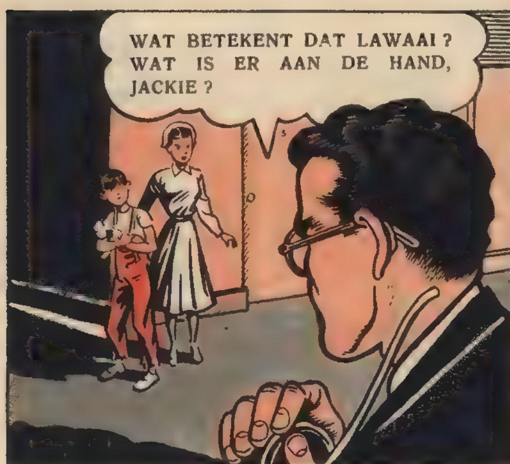

DE BUIT VAN DE ZEE

KORTE INHOUD. — De « Niagara » die een vracht goudstaven vervoerde kwam op een mijn terecht en zonk. Engeland stelt alles in het werk om het goud terug te krijgen en Johnstone zal trachten het op te halen..

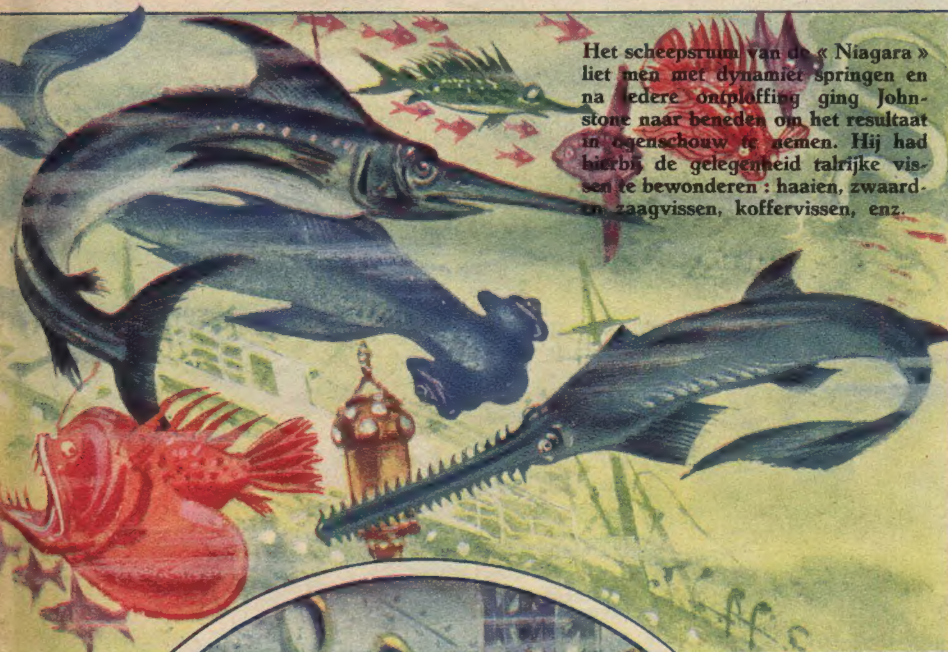

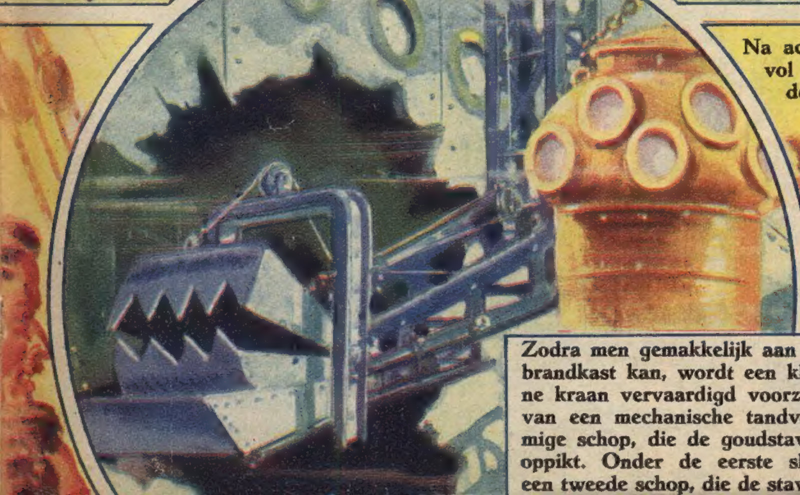

Zie keerzijde.

Hoera ! roept de bemanning als de goudstaven op het dek vallen.

Er volgen nog meer goudstaven, doch het werk duurt lang en is dikwijls ontmoedigend. Soms haalt men « souvenirs » op in plaats van goud...

De schat aan boord van de « Claymore » heeft weldra zo'n grote waarde, dat men de boot door jachten laat beschermen, temeer daar de Japanners in de buurt verschijnen...
OUTAMARU

Op 6 December 1941 wordt het werk gestaakt daar het niet lonend meer is. Na elf maanden en drie weken zwoegen zijn 555 goudstaven voor een waarde van 2.379.000 pond opgehaald, d.w.z. 94 p.c. van de gezonken schat.

Het was de dag daarop dat de Japanners Pearl Harbour aanvielen en het ontbrak Johnstone toen, helaas, niet aan werk...
Een jaar later werkt hij te Darwin met de ploeg van kapitein Williams om een Japanse duikboot op te halen. Ze worden door vliegtuigen beslookt...

NEPTUNE
Een zwerm vliegtuigen strijkt over de haven neer, die in een oogwenk brandt als 'n toorts. De « Neptunus », met munitie geladen, ontploft...
Raoul Auger

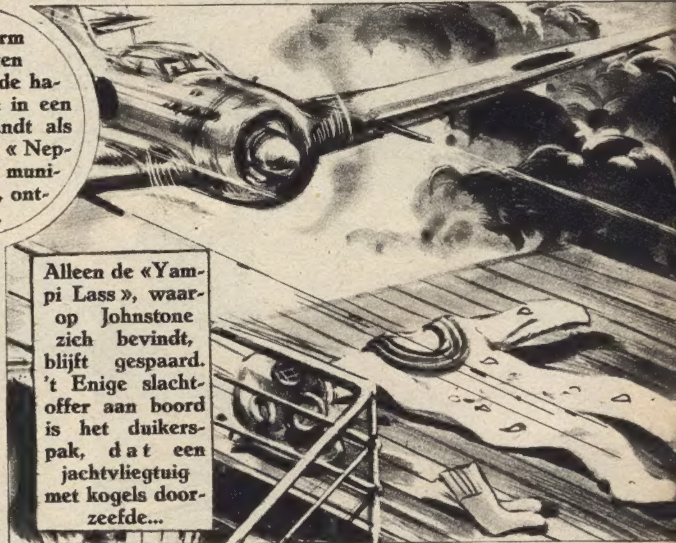
Alleen de «Yampi Lass», waarop Johnstone zich bevindt, blijft gespaard. 't Enige slachtoffer aan boord is het duikerspak, dat een jachtvliegtuig met kogels doorzeefde...

Een Amerikaanse sloep cirkelt rond de « Yampi Lass »...
Leg jullie langs de « Admiral Halstead » en help de bemanning uit de nood !
In orde !

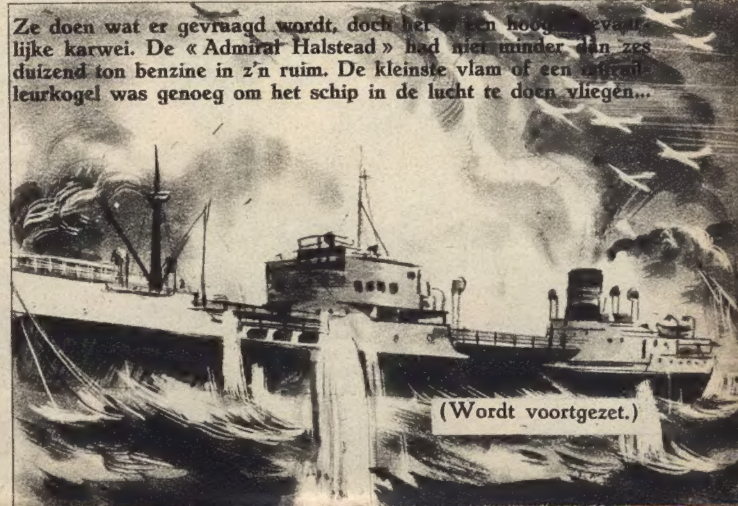
Ze doen wat er gevraagd wordt, doch het is een hoogst gevaarlijke karwei. De « Admiral Halstead » had niet minder dan zes duizend ton benzine in z'n ruim. De kleinste vlam of een mitrailleurkogel was genoeg om het schip in de lucht te doen vliegen...
(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON
KUIJFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

EEN VLIEGTUIG VOOR 4.000 FRANCS !

OP de nationale luchthaven van Melsbroek werden enkele weken geleden vijf vliegtuigen, twee camions, meubelen en tienduizenden nieuwe en gebruikte wisselstukken voor vliegtuigen publiek verkocht. De aankondiging van deze verkoop was verschenen in enkele gespecialiseerde bladen, maar op de verkoopdag zelf boden zich alleen handelaars in oud ijzer aan. De enkele kenners, die aanwezig waren, verwezenlijkten ongetwijfeld de mooiste zaak van hun leven : Vier twee-motorige Avro Anson-vliegtuigen werden aan de man gebracht tegen prijzen die schommelden tussen 4.000 en 5.000 francs ! Een Engels vliegtuig van het type Milles Monarch verging het niet beter. Wisselstukken, waaronder nieuwe stukken van 10.000 frs. waarde, werden voor een appel en een ei verkocht !

OP DE VOORPOSTEN

IN de Afrikaanse missies werken lekebroeders van verschillende nationaliteiten. Ziehier enkele cijfers voor het jaar 1951 : België : 563 — Duitsland : 358 — Holland : 253 — Frankrijk : 248 — Italië : 213 — Canada : 151. Dan volgen Zwitserland, Spanje, Engeland en de V.S.A. Deze laatste met 48 lekebroeders. De Belgen treft men vooral in Centraal Afrika aan en ook in de Unie van Zuid-Afrika. Naast die buitenlanders staan er nog 849 inlandse lekebroeders.

WIE NIET KAUWT IS GEEN AMERIKAAN !

EEN elfjarige bengel van Wilhemshaven (Duitsland), speelde voor detective en kreeg « zijn mannetje ». Het was een ontsnapte Duitse gevangene, die zich als Amerikaans korporaal verkleed had.

De Duitse politie weigerde de naam van de jeugdige detective bekend te maken, doch verklapte wel hoe deze op het spoor van de ontsnapte gevangene gekomen was :

Ik zag dat die man een Amerikaans uniform droeg, maar dat hij niet kauwde. Dat maakte me wantrouwig, zo verklaarde de snaak, want wie niet kauwt is geen Amerikaan !

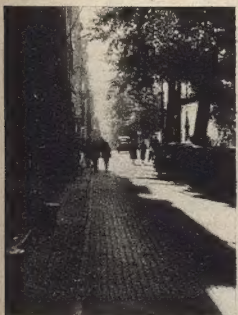

Mooi spel van licht en schaduw langs de Amsterdamse grachten.

In Winnipeg (Canada) verschijnen Kranten in 23 Talen!

DE bevolking van Canada telt drie voorname groepen van Europese oorsprong : Engelsen en Fransen (wier talen officieel zijn) vormen de bijzonderste elementen; de derde groep bestaat uit een mengeling van Europese volkeren. De Oekraïnische, Skandinavische, Duitse, Nederlandse en Poolse Canadezen vormen ongeveer 1/5 van de bevolking en zij zijn vooral geconcentreerd in de prairieprovincies. Zo komt het dat te Winnipeg, de hoofdstad van Manitoba, kranten gepubliceerd worden in drie en twintig verschillende talen. Men treft in Canada ook heel wat godsdiensten aan. Veertig t.h. Canadezen zijn katholiek, dan heeft men de verenigde kerk van Canada, gesticht door de methodisten en congregationisten. Er is ook de Engelse kerk, de presbyterianen, de baptisten en de lutheranen en daarneven nog tientallen andere godsdiensten.

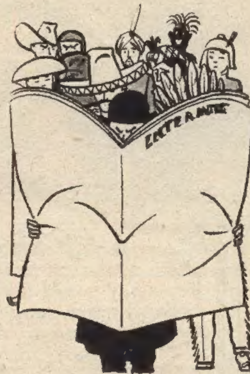

Een gemoedelijk watertafereeltje.

Weet je wat pygmeeën zijn?

ZIEHIER hun portret : 1,40 m. groot (ongeveer), een vaal-gele huidskleur, kroezelhaar, brede, platte neus, lange romp en korte benen. Zelfs kinderen hebben rimpels in het aangezicht. Men zegt dat ze zich nooit wassen en om de muggen van het lijf te houden, smeren ze zich in met rauw vet. Ze zijn geboren jagers en kunnen de geluiden van de dieren perfect nabootsen. In maanklare nachten zingen en dansen de Pygmeeën. Ze zijn artistiek aangelegd en hun dialect vertoont enige gelijkenis met het Egyptisch.

KUIFJE IN AMERIKA

IN de Marius Renardschool van Anderlecht bezochten we de tentoonstelling van de werken van de leerlingen van de beroepsafdeling. De mooiste stand was die van de klas van Mej. Cornelis, wier leerlingen de voornaamste Kuifje's albums in prachtige, kleine tafereeltjes uitgebeeld hadden. Deze Kuifje's pop komt recht uit het album « Kuifje in Amerika » gestapt !

ALBERT VANDEVOORDE REKENT BETER DAN DE BESTE REKENMACHINE

ALBERT VANDEVOORDE, acht en twintig jaar, mijnwerker van beroep, is thans assistent-accountant te Lens, dank zij zijn wondere rekensnelheid. Hij blijft de beste rekenmachine de baas bij het maken van optellingen van groepen van zes cijfers. Bij het maken van vermenigvuldigingen waren de electrische rekenmachines iets sneller. Bij het trekken van de derdemachtswortel, behaalde hij een glansrijke overwinning op de machines, daar hij in enkele seconden de wortels van getallen van tien cijfers kan trekken !

Een Boer moet zijn huis afbreken

EEN jonge boer wou trouwen, doch vond nergens een woonst. Ten slotte vroeg hij de toelating om een schuur te bouwen en die kreeg hij. Terwijl de boer nu bezig was, dacht hij : « Ik kon er toch best meteen een huis naast bouwen ! » Zo gezegd zo gedaan. Toen alles klaar was, ontdekte een ambtenaar van de gemeente (het gebeurde in Nederland), dat het gebouw groter was dan de vergunning toestond en... de boer werd veroordeeld om zijn huis af te breken !

Een enthousiaste lezer leest een verhaal voor uit « Kuifje » en vergeet niet zijn woorden met gebaren te onderlijnen !

OVER TWEE WEKEN : **ONZE GROTE PRIJSVRAAG** (voor 200.000 francs prijzen — Eerste prijs : EEN **DYNA-PANHARD**).

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Lefranc en Renard hebben de geheime basis van de bende ontdekt in de Zwarte Toren. Lefranc wil met Jan en enkele politieagenten de gangen onder de toren verkennen...

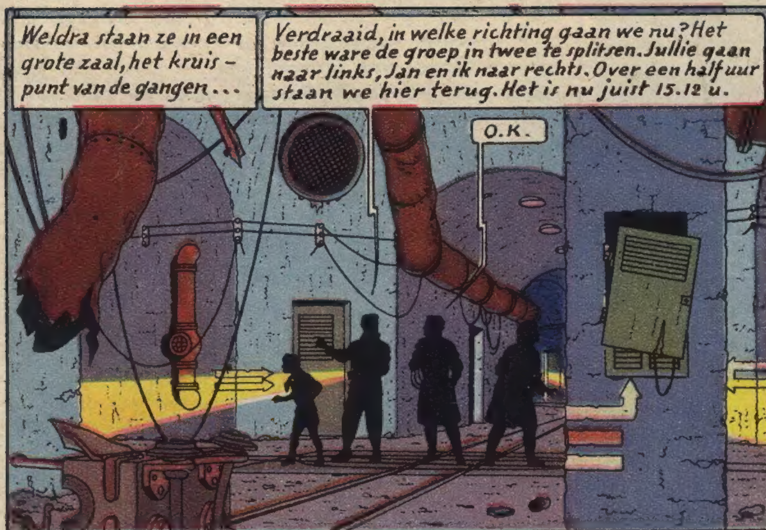

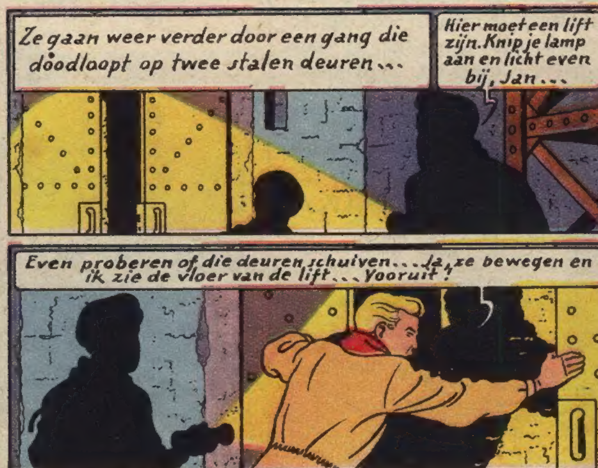

(Wordt voortgezet.)